

Butlletí d'Ovíatros

Ovíatros S.L.

Any 2001 Núm 8

DRET I GESTIÓ DELS CAMINS RAMADERS

Resum de la ponència

Ferran Miralles i Sabadell, Associació d'Amics dels Camins Ramaders
Web: ww2.grn.es/fmirall / Correu-e: fmirall@grn.es
Garsa, 14 – 08186 Lliçà d'Amunt

La transhumància i el dret de pas.- El model pecuari mediterrani no és un model estant com el de l'Europa central o atlàntica, si no transhumant. La transhumància és un fenomen natural a tota la conca mediterrània, des de Portugal als Balcans, on pràcticament no hi ha zones on l'herba aguanti tots els mesos de l'any i la muntanya és a pocs dies de camí de la terra baixa o la marina. Aquest model econòmic requereix una xarxa de camins, els camins ramaders, per on el bestiar tingui el dret de pas, sense entrebancs i sense perjudicar els cultius i altres interessos. Aquests camins reben diferents noms: *cabaneres* (comarques de ponent); *carrerades* (comarques centrals i orientals); *lligallos* (terres de l'Ebre i Terol); *azagadors* (País Valencià); *cabañeras* (Aragó); *cañadas*, *cordeles*, *veredas* o *galianas* (Castella).

Empara legal dels camins ramaders.-

Els camins ramaders estan protegits per la Llei 3/1995, de 23 de març, de vies pecuàries, llei estatal que va substituir la llei 22/1974, de 27 de juny, de vies pecuàries. La nova llei –alguns articles– es considera legislació bàsica i pertoca a les comunitats autònomes establir les disposicions legals que estimin oportunes. De fet, algunes ja ho han fet: Extremadura (1996), la Rioja (1998) i Andalusia (1998) han aprovat sengles reglaments que desenvolupen la llei estatal i Navarra (1997) i Madrid (1998) han aprovat lleis pròpies.

Estructura i contingut de la Llei 3/1995, de 23 de març, de vies pecuàries.- El Títol preliminar (Disposicions generals) defineix les vies pecuàries, estableix la seva naturalesa jurídica demanial (béns de domini públic inalienables, imprescriptibles i inembargables) i n'atribueix la titularitat a les Comunitats Autònomes que hauran de preservar-les i garantir el seu ús públic. Classifica els camins ramaders segons la manera castellana en "*cañadas*" (fins 75 m), "*cordeles*" (fins 37,5 m) i "*veredas*" (fins 20 m) tot i que reconeix que existeixen altres nomenclatures en les altres llengües de l'Estat.

El Títol I (De la creació, determinació i administració de les vies pecuàries), en el seu Capítol I (potestats administratives sobre les vies pecuàries) detalla aquelles potestats administratives l'exercici de les quals correspon a les Comunitats Autònomes i que són la recerca, la classificació, el partionament, la fitació sobre el terreny, la desafectació i d'altres actes relacionats amb els camins ramaders. Preveu, també, la possibilitat de crear, ampliar o restablir camins ramaders, actuacions que comporten la declaració d'utilitat pública a efectes expropiatoris sobre els béns i drets afectats. El Capítol II (Classificació, partionament i fitació) s'ocupa de la classificació, partionament i fitació dels camins ramaders i estableix, com a novetat legislativa, que la resolució aprovatòria del partionament serà títol suficient per rectificar les situacions jurídiques registrals contradictòries amb el partionament així com per a la immatriculació dels béns de domini públic partionats en els casos que s'estimi convenient. El Capítol III (Desafectacions i modificacions del traçat) limita els supòsits de desafectació a aquelles vies o trams que, a més de no ser apropiades per al trànsit del bestiar, no siguin susceptibles dels usos

compatibles i complementaris que preveu la llei. Les modificacions del traçat –prèvia desafectació- hauran de garantir sempre el manteniment de la integritat superficial i la idoneïtat dels itineraris i els traçats a fi i efecte de preservar l'ús públic. El Capítol IV (Ocupacions i aprofitaments de les vies pecuàries) regula les ocupacions temporals i els aprofitaments sobrers dels camins ramaders. Les ocupacions es limiten a un termini no superior als 10 anys, sense perjudici de noves renovacions.

El Títol II (Dels usos compatibles i complementaris de les vies pecuàries) defineix els usos compatibles i complementaris, sempre en relació amb el trànsit ramader. Aquesta és una de les novetats més significatives de la nova llei que posa d'aquesta manera els camins ramaders al servei de la cultura i l'esbargiment ciutadà i les converteix en un instrument més de la política de conservació de la natura. El Títol III (Xarxa estatal de vies pecuàries), com a novetat legislativa, crea la "Red Nacional de Vías Pecuarias" on integra els grans camins ramaders ("cañadas" i camins menors que els donen continuïtat) que recorren per més d'una comunitat autònoma així com els camins ramaders que serveixen d'enllaç per a desplaçaments transfronterers. Els expedients de desafectació i d'expropiació hauran de ser informats per l'Administració central però la gestió serà de les comunitats autònomes. El Títol IV (De les infraccions i sancions) enumera les infraccions administratives i determina les respectives sancions. Estableix l'obligació de l'infractor de reparar el dany produït, amb independència de les sancions penals o administratives que en cada cas procedeixi establir.

La llei es tanca amb tres disposicions addicionals, una transitòria, una derogatòria i cinc de finals entre les quals cal destacar la disposició addicional primera que deixa clar que "*les vies pecuàries no classificades conserven la seva condició originària i hauran de ser objecte de classificació amb caràcter d'urgència*".

(Continuarà en el proper butlletí)

OVIATROS, SL - ACTUACIÓN CLÍNICA Y GESTIÓN EMPRESARIAL EN CAMPAÑAS DE SANEAMIENTO GANADERO

FERRAN i SERRA, J.¹ y GUSART FÍGULS, J.¹

¹Veterinarios clínicos Oviatros S.L. Magí Morera 4-A 25400 - Les Borges Blanques (Lleida - Spain)

RESUMEN

Oviatros se creó a finales de 1998, como una U.T.E., formada por 22 empresas veterinarias, con la finalidad de licitar al concurso público de la Generalitat de Catalunya, para la Campaña de Saneamiento de la Brucelosis. A finales del 1999 se transformó en una S.L, con 22 socios.

En el ejercicio 2000, realizamos un total de 721.013 extracciones de sangre, de 611.099 cabezas adjudicadas. Las muestras una vez desuereadas se envían al laboratorio en microtubos. Además, somos los responsables de vacunar las corderas con Rev-1, buscar los animales positivos a F.C., marcarlos con la "T" o sacrificarlos.

La informatización es vital. Cualquier actuación de campo la entramos manualmente o a través de un lector de xips en un ordenador. Este nos avisa si realizamos una extracción a una cordera vacunada de Rev-1 en los últimos doce meses o a un animal positivo de alguna analítica anterior que no se sacrificó. Posteriormente se pasan los datos al ordenador principal, en el cual se mantiene la información de todas las actuaciones anteriores en el rabaño (Ficha de Explotación) Si hay crotales nuevos el programa nos permite saber de que explotación proceden estos animales. Enviamos diariamente por E-Mail a las Oficinas Comarcales la ficha de las actuaciones, y al laboratorio el listado de las muestras que recibirá en las próximas 48 horas.